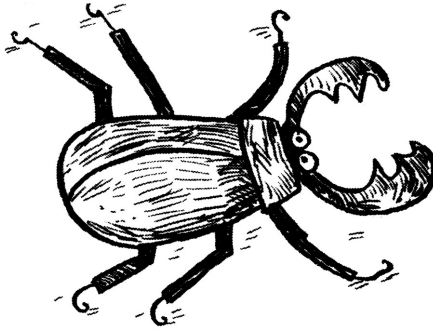

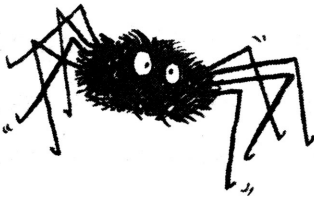
Küçük Canavar
Korkunç
Bir Turnuvada

A. B. Saddlewick

Çeviri
Gülen Işık

©psilon®

Birinci Bölüm

Maud'un evcil faresi Kırpık, sahibinin tişörtünün cebinden dışarıyı izliyordu. Penelope'yi gördüğünde korkuyla ciyakladı ve tekrar cebe gömüldü.

Maud arkasından gelen kıs kıs gülme sesini duydu ve sesin geldiği tarafa döndüğünde en az sevdiği sınıf arkadaşını gördü. Zehirli Penelope eski püskü, siyah elbisesi, sivri şapkası ve uzun mor saçlarıyla bir cadıydı ve Paprika ile Maud'u korkutma fırsatlarını hiç kaçırmazdı.

"Hadi Paprika! Yakında turnuva var," diye bağırdı Maud. "Bunu yapabilirsin. Biliyorum yapabilirsin!"

Paprika koşmaya başladı ve metal kaskı kaleye doğru fırlattı. Kask bir kere zıpladı, sonra bir kere daha zıpladı...

...ve kale direklerinin en az bir süpürge sapı kadar üzerinden geçerek, oyun sahasının ilerisindeki uzun çimlerin içine düştü.

“Kötü oyun!” diye bağırды kafası vücudundan ayrılmış beden eğitimi öğretmenleri Bay Galahad, kaskın içinden. Koruyucu kıyafetlerinin içindeki vücudu oyun sahasının kenarında, kollarını kavuşturmuş duruyordu.

Maud iç çekerek, Bay Galahad’ın kafasını bulmak için çimenlerin arasına girdi.

“Bu tarafa, evlat,” diye seslendi öğretmenleri, gür bıyıklarını titreterek.

“Bulduğum sizi öğretmenim,” dedi Maud. Kaskın içindeki kafayı yerden alıp Paprika’ya geri attı ama öğretmenin kafası Paprika’nın parmaklarından kayarak sahanın diğer ucuna uçtu.

“Ah!” diye kükredi öğretmenin kafası, yuvarlanarak giderken. “Dikkat et ufaklık! Bu kask, yastık değil, biliyorsun!”

“Özür dilerim,” diye geveledi Paprika, çekinecek sınıf arkadaşlarına bakarken.

3-B Sınıfı, 2-C sınıfına karşı yarım saattir canavar topu oynuyordu ve Paprika henüz tek bir gol bile atamamıştı. Kaleye ne kadar yakın durursa

dursun, öğretmeninin kafasını kaleye atmayı bir türlü beceremiyordu.

Maud, Paprika için üzüldü. Çünkü o bir vampirdi, herkes ondan güçlü ve hızlı olmasını bekliyor, beden eğitimi dersinde neden kötü olduğunu anlayamıyorlardı. Maud, Paprika'nın yarı-vampir yarı-insan olduğunu son günlerde keşfetmişti. Spor oyunlarına gelince; kesinlikle ailesinin vampir tarafına çekmemiştir.

Paprika bakışlarını sabitleyerek ağlara baktı, kaşlarını çattı ve kafayı yeniden fırlattı. Bu kez kafa, daha yarı yola varmadan bir şeye çarptı ve yere düştü. Paprika utanarak, bakışlarını takım arkadaşlarından kaçırdı.

Kaskın düştüğü noktadan, "Off," diye bir ses geldi. Bu, Maud'un görünmez sınıf arkadaşı Isabel'di. "Bana bir şeyler fırlatmayı kesin artık! Zaten kimsenin, kaskı başıma fırlatmadan bana pas vermemesi yeterince kötü."

"İsteyerek yapmadı," dedi Maud. Paprika, Karaorman Okulu'ndaki en sevdiği arkadaşındı, diğer öğrencilerin ona karşı kaba davranmalarından hoşlanmıyordu.

"Onun için bahane uydurmayı bırak," dedi Pe-

nelope. “Bir ikolata kazanı ne kadar iŖe yararsa o da ancak o kadar iŖe yarar. Turnuvaya yalnızca dört gün var ve onun yüzünden bizim sınıf sonuncu olacak.”

“Paprika canavar topunda harika olmayabilir,” dedi Maud, nceki hafta olanları hatırlayarak, “ama en azından minicik bir bebeği görüp de korkuyla kaŖan bir dleک değil.”

“Gerçek bir canavar o iğrenç Ŗeyden korkuyor olurdu,” dedi Penelope, gözlerini kısarak. “Bana kalırsa, asıl senin korkmamıŖ olman tuhaf.”

Maud rahatsız bir Ŗekilde yerini deęiŖtirdi. Gerçek Ŗuydu ki, Karaorman’da gerçek bir canavar olmayan tek ęrenci oydu. Penelope bir cadıydı, Paprika yarı vampirdi ve Görünmez Isabel de Ŗey... görünmezdi. Ama Maud sıradan bir insandı. nceki hafta kaydı Karaorman’a alındığında, kendisini bir ‘Tt’ canavarı olarak tanıttığı için okulda kalabilmiŖti. Karaorman, eski okulu Mutluluk Kuleleri’nden çok daha iyiydi.

“Haydi oyuna devam edelim,” diye bağırdı Bay

Galahad. Kafası toprağın üzerinde, bir karınca yuvasına yanında yatıyordu, böcekler burun deliklerine doğru yürüyüş yaparlarken, gözleri gergin bir şekilde fırıldak gibi dönüyordu.

Maud'un kurt adam arkadaşı Wilf, kafasını sahanın ortasına çevirince, Maud uzanıp tişörtünün cebindeki Kırpık'ı okşadı. Maud koştururken faresi tir tir titriyordu. Zavallı Kırpık her zaman bir şeyler yüzünden gergin olurdu.

“Tamam,” dedi. “Endişelenecek bir şey yok.”

“Oyuna devam!” diyen Bay Galahad'ın sesi kaskının içinden cınladı.

Maud ileri atılıp yerden kaskı aldı. Bir mumya ve bir iblisi atlatarak hızlı bir şekilde saha boyunca koştu. Tam gol atmayı denemek üzereydi ki, iskelet çocuk Kemikli Bartholomew ona doğru hamle yaptı. Maud, Bay Galahad'ın kafasını, yakınında bulunan takım arkadaşına attı.

Ne yazık ki bu takım arkadaşı, Paprika'ydı.

Paprika ellerini kaska doğru uzattı. Maud nefesini tuttu. Aslında bu kez yakalayabilir gibi görünüyordu. Ama parmak uçları, dönerek gelen kafaya dokunmak üzereyken, Paprika'nın ayağı takılıp düştü ve yere çakıldı.

“Çamurun keyfini çıkar,” diye bağırdı Penelope.

Bay Galahad’ın kafası çamurlu bir su birikintisinin içine yuvarlandı.

“Birisi ayakkabımın bağcıklarını birbirine bağlamış!” diye bağırdı Paprika.

“Bahane uydurmayı kes ve şu iğrenç balçıktan beni çıkar,” diye gürledi Bay Galahad.

Maud sahanın kenarında Penelope’nin kendi kendine kıs kıs güldüğünü gördü. Neler olduğunu anlamıştı; Penelope, Paprika’nın ayakkabı bağcıklarını birbirine düğümlemek için büyü yapmıştı. Ne zorbalık! Penelope’nin arkadaşına sataşması zaten kötüydü ama ona büyü yapması bardağı taşıran son damlaydı. Penelope’yle onun anladığı dilden konuşmanın zamanı gelmişti.

Bir canavarın korktuğu pek fazla şey yoktur. Örümcekler, mezarlıklar ve fareler onların yüreklerine korku salmaz, ama Maud kısa süre önce, pembe rengin canavarları dehşete düşürdüğünü, o korkunç canavarların ufak tefek sevimli bebekler veya oyuncak ayıları görünce kaçacak delik aradıklarını fark etmişti. Penelope’yi neyin korkutacağını çok iyi biliyordu.

Cadı, öğretmenlerinin kafasını yerden almak için koşarken, Maud, “Arkana bak! Tavşan!” diye avazı çıktığı kadar bağırdı.

Penelope’nin gözleri fal taşı gibi açılıp tavşana bakmak için telaşla arkasına dönerken kafası olmayan çocuk Oscar’la çarpıştı ve ikisi de yere düştüler. Penelope, Maud’a baktığında yüzü neredeyse saçları kadar mordu. Yerden kalkmadan kollarını uzattı ve duyulmayacak bir ses tonuyla homurdandı.

Maud eğildi ama çok geç kalmıştı. Kocaman bir el tarafından midesine yumruk yemiş gibi soluksuz kalıp yere düştü.

Maud zorla ayağa kalktı Penelope’nin üstüne yürüdü. 3-B’den ve 2-C’den olan tüm öğrenciler onların etrafında toplanarak tezahürat yapmaya başladılar. “Kavga! Kavga! Kavga!”

Tam Maud cadıya yaklaştığı sırada aralarında geniş bir gövde belirdi. Maud ancak kayarak durabildi. Aralarında beliren şey, Bay Galahad’ın vücuduydu. Bir elinde çamurlu kafasını vardı, diğer eliyse belindeydi; bıyıklarından sular damlıyordu.

“Bu kadar yeter, hanımlar. Bize gereken son şey, bu anlamsız saçmalık,” diye bağırdı Bay Gala-

had. “Hemen Őimdi, ikiniz de m¼direnin odasına
gidiyorsunuz!”

Penelope’nin y¼z¼n¼n rengi epeyce atmıŐtı.

